
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2022

Milí bratři a sestry,

ve chvílích kdy píšu tyto řádky, je to jen pár dní, co jsem se vrátil z poutního zájezdu do Mexika. (Podrobněji o tom snad někdy příště.) Zažívám stále teplotní šok, u moře přes třicet a tady to už jde do mínusu, i únavu z časového posunu, ale ani o tom se tady nechci rozepisovat. Přesto u Mexika ještě chvíli zůstanu. Pro turistu je to bezesporu krásná a zajímavá země. Kultura, která je nám Evropanům cizí, exotická příroda, divoké hory, a další a další věci. Přesto jsem vnímal velký rozdíl mezi tím, být turistou s polopenzí a být obyvatelem této země. Mexiko je totiž zemí poměrně chudou. Byť je státem s 13. největší rozlohou na naší planetě a 10. nejlidnatější zemí světa s více než 128 milióny obyvatel, je život tady dost tvrdý. Na jedné straně se 89% obyvatel hlásí ke křesťanství, na straně druhé jde o zemi s vysokou mírou kriminality. Naše průvodkyně říkala, že Mexičané jsou lidé šťastní, spokojení, kteří si na nic příliš nestěžují. Na rozdíl ode mne tam průvodkyně bydlí, takže jí nechci oponovat, ale potkal jsem spoustu lidí, kteří nevypadali příliš šťastně. Rovněž v televizi, kterou jsem sledoval pouze v restauraci hotelu v Mexiko City, zpravodajská relace ukazovala zejména stávky, protesty, zprávy o únosech či zmizelých osobách. Přesto s nimi máme spoustu společného. V městě Puebla jsme procházeli ulice a sledovali i obchody. Věřte nevěřte, i tady se objevovaly, kromě zboží pro turisty, také adventní věnce, vánoční výzdoba, a byť umělé, tak i vánoční stromky. „Krásné“ umělé smrčky či borovičky. To bych tu opravdu nečekal.

Co spojuje křesťany na celém světě, je víra v jednoho Boha a je úplně jedno, na jakém kontinentu bydlíme. Máme jednoho Otce. Na příchod jeho Syna nás má připravit nastávající advent. Připravuje se celá církev a je jedno, jestli v Mexiku, Evropě, Filipínách či Jižní Africe. To, co nás spojuje, je zásadní, to co je odlišné, barva pleti, kultura, tradice či jazyk, jen podružné. Církev mluví a zpívá všemi, a přesto jedním jazykem. Jazykem Boží Lásky, která přichází na svět jako malé dítě. Na jeho příchod čekali celé generace, všechno stvoření.

Vždy po návratu z cest sice rád vzpomínám na prožité, ale zároveň jsem rád, že jsem doma. Náš život je cesta, cesta do nebeského domova. Těšme se tam a hlavně, budme připraveni, protože „Pán přijde v hodinu, kdy se nenadějete“. K tomu všemu nás vybízí advent. K radostnému očekávání i k bdělosti. Kéž se nám podaří prožít jej skutečně plodně.

To nám všem přeje a k tomu žehná otec Michal +

Život ve farnosti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

Rorátní mše svatá v 6:30
Mikulášská nadílka pro děti bude v
neděli 4. 12. po mši sv. v 10 hodin.

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Mše svaté v 6:30 (roráty) a v 18:00

16. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

Mše svatá za skauty v 18:00.

24. 12. Štědrý den, vigilie Narození Páně

Mše sv. pro rodiny s dětmi v 16:00
Půlnoční mše svatá ve 23 hodin

* * *

Mše svatá za nemocné

- 2. prosince

Mše svatá za zemřelé

- 23. prosince

* * *

Večer chval

- v sobotu 3. 12. od 20 hodin.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 8. 12. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 15. 12. po mši svaté na faře.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 17. 12., začátek ve 20.00.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13. 12. v 17:30.

Společenství maminek

- 10. 12. v 9 hodin na faře.

24hodinová adorace

- od 30. 12. 22:00 do 31. 12. 23:00 (zapi-
sujte se do tabulky na webu farnosti)

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20:05 od ko-
nečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve
21:00 zpět ke konečné.

* * *

Roráty

- časně ráno pořádané mše svaté dopro-
vázené nádhernými liturgickými zpěvy,
každé úterý, čtvrtek a sobotu v 6:30.

Sobotní roráty jsou při svíčkách a po nich
bude pro děti i jejich doprovod příprave-
na snídaně na faře. Poslední roráty budou
ve čtvrtek 22. 12.

Adventní duchovní obnova

Adventní duchovní obnovu v naší farnosti
letos povede trvalý jáhen Pavel Mikšů na
téma „Skutky milosrdenství“. Bude se
konat 10. prosince od 15 do 18 hodin.
Mše svatá bude pouze ráno (rorátní).

* * *

Putování ikony sv. Rodiny

Od 1. neděle adventní 27. 11. až do svát-
ku sv. Rodiny 30. 12. bude ve farnosti pu-
tovat ikona sv. Rodiny. Vždy od neděle do
středy nebo od středy do neděle bude mít
u sebe ikonu některá z rodin, a u ní se
bude modlit za rodiny, zvláště z naší far-
nosti. Po skončení stanovené doby ikonu
předají dalším. Putování sv. Rodiny za-
končíme v pátek 30. 12. při mši svaté v
18:00. Rozpis bude v kostele.

Sbírka na pomoc potřebným

3. neděli adventní – 11. 12. 2022 – bude
při všech mších sv. finanční sbírka na po-
moc konkrétním potřebným rodinám
prostřednictvím neziskové organizace
BAKHITA.

Předvánoční svátost smíření

Čtvrtek 15. prosince od 16 do 18:30 hod.
Zpovídat budou i zpovědníci z jiných farností.

Pátek 16. prosince od 17 hod.

Neděle 18. prosince před mší svatou v 10 hod.

Pondělí 19. prosince od 17 do 18 hod.

Středa 21. prosince od 17 hod. - přednostně pro děti a jejich doprovod!

Pátek 23. prosince od 16 do 18 hod.

Možnost přijmout svátost smíření ve všední den je také vždy půl hodiny před každou mší svatou.

* * *

Betlémské světlo

V brněnské katedrále na Petrově bude pontifikální mše svatá s hlavním celebrantem Mons. Pavlem Konzbulem, biskupem brněnským, 11. 12. 2022 v 9:00.

V naší farnosti bude přivítáno při mši svaté za skauty v pátek 16. 12. v 18:00.

Pro Betlémské světlo si můžete přijít na Štědrý den od 10:00 do 11:00 do kostela a na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu kříži na řečkovickém hřbitově.

* * *

Vánoce v našem kostele

24. 12. Vigilie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16:00 hod.

půlnoční mše sv. ve 23:00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00

26. 12. Svátek Svatého Štěpána

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00

Nejlepší vánoční dárek – prostří místo u vánočního stolu hladovějícímu dítěti

Jestliže nevíte, co darovat letos pod stromeček, máme pro vás tip na dárek, který udělá radost všem lidem dobré vůle a navíc reálně mění lidské životy. Hnutí Mary's Meals pomáhá už více než dvěma a čtvrt milionu dětí na celém světě. Poskytuje jim vydatné jídlo v místě jejich vzdělávání, aby se mohly lépe soustředit a hodně se toho naučily. To přináší naději příští generaci a doslova zachraňuje životy. Letos o Vánocích se můžete k hnutí připojit a prostříť jeden nebo i více virtuálních talířů u vašeho stolu za pouhých 459 Kč. Tím zajistíte jídlo jednomu dítěti na celý školní rok. Stůl prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu hnutí Mary's Meals zde:

<https://eshop.marysmeals.cz/darkovy-poukaz-misto-u-vanocniho-stolu/>,

případně navštivte web:

www.mistouvanocihostolu.cz.

* * *

Farní charita informuje

Od říjnového vydání Rožně se v charitní pokladničce pod kůrem nashromáždilo celkem 2.575,- Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme.

Na začátku adventu bychom se chtěly obrátit na ty z vás, kteří jste manuálně zruční a disponujete i nějakým volným časem. Jelikož se teď nepletou obvazy pro malomocné (není pro ně odyt), napadlo nás, že by se mohly začít plést růžové a modré papučky pro děti, které budou v našem kostele pokřtěny a dostaly by je od naší farnosti jako pozornost. Uvědomujeme si, že uplést bačkůrky není tak jednoduché

jako ob vaz, ale věříme, že se mezi vámi najdou šikovné pletářky. Materiál vám samozřejmě zajistíme podle vašich instrukcí nebo vámi koupený proplatíme. Pokud vás tato myšlenka zaujala, neváhejte nás kontaktovat.

S blížícími se Vánoce mi si myslíme, že by bylo hezké, kdyby naši kněží a akolyté chodící do domovů pro seniory nebo do stacionáře Naděje tam přišli nejen s Pánem Ježíšem, ale i s trochou vánočního cukroví. Proto se obracíme na ty z vás, které rády pečete a viděly (nebo viděli – muži nejsou vyloučeni) byste v tomto nápadu smysl, abyste nás co nejdříve buď kontaktovaly s nákupním seznamem ingrediencí na pečení (donáška až do domu)

😊 nebo do 11. 12. donesly do sakristie hotové cukroví s paragonem a kontaktem na vás. Spojíme se s vámi a domluvíme se na předání peněz za suroviny. Cukroví by mělo být suché, aby vydrželo až do Vánoc, tedy typu perníčky, vanilkové rohlíčky, linecké, zázvoroky atd., žádné krémové a pudinkové náplně. Děti z náboženství se postarají o jeho zabalení.

Naše kontakty jsou uvedené na nástěnce farní Charity pod kůrem.

Děkujeme předem všem dobrodincům a přejeme vám všem požehnanou adventní dobu.

Za FCH Jana Prchalová

Poděkování za farní hernu

Od října je prakticky na 100 % v provozu farní herna. Bohu díky. Přiznám se, že přebírat po někom rozjetý projekt není jednoduché. Tak nějak jsem čekal, že se to „nějak“ prostě udělá. Jenže nic se samo neudělá a nedokončená kuchyňka se pro mě začala stávat takovou noční můrou. Ne, že by nebyla snaha, ale spíš nebyl čas, něco organizovat. To, že se dílo nakonec podařilo, je zásluha konkrétních lidí, kterým tady chci osobně poděkovat.

Nejprve díky Honzovi Kotíkovi, za to, že se na to po svém odchodu „nevykašlal“ a pomohl jak radou, tak konkrétními skutky. Díky Ottovi Schmidtovi za realizaci nákupu kuchyňské linky a dodání různých spotřebičů i vybavení. Díky Petrovi Prokšovi za jeho ochotu a práci ve volném čase, protože bez ní by to stále bylo v nedokončeném stavu. Díky Jiřímu Božkovi za perfektně, včasné a obětavě odvedenou práci při elektroinstalaci. Díky Pavlovi a Prokopovi Suchým za definitivní zkompletování kuchyňské linky. Díky všem mládežníkům za každou pomoc a brigádu (ještě vám kluci hodně dlužím). A díky i všem, kteří se na realizaci podíleli ještě před mým příchodem. Jestli jsem na někoho zapomněl, odpusťte mi, ale vězte, že u Boha to máte zapsané. Ještě jednou, upřímně Pán Bůh zaplat' za vaše nasazení pro věc. Doufám, že toto dílo bude sloužit k radosti a prospěchu celé farnosti.

o. Michal

Páteční sbírka

Milí bratři a sestry,

koncem minulého roku ekonomická rada odsouhlasila, že páteční sbírky, které podporovaly misie v Tanzánii, budou v roce letošním zaměřeny na obnovu kříže za kasárnami. Za první půlrok se vybralo 52 980,- Kč, což je částka, se kterou bylo na

obnovu počítáno. Při hodech jste si každý mohl „tesnout“ do dřeva, ze kterého bude kříž vyroben. Další proces už není v naší režii a nezbývá než se těšit, až bude celý projekt dokončen.

Od července jsou páteční sbírky zaměřeny na podporu salesiánského díla v bulharském městě Stará Zagora. S některými mládežníky z naší farnosti jsme před prázdninami navštívili místo samotné. (Doufám, že se zmínka o tom ještě do Rožně dostane.) Asi všichni jsme byli ohromeni nejen velikostí díla a odvahou salesiánů jít do tak velkého a nejistého projektu, ale především bídou těch, pro které toto vše vzniká a to jsou romské děti. Proto Vám všem děkuji za sbírky ve druhém pololetí, salesiáni jsou za ně opravdu vděční, zvlášť když po zahájení války na Ukrajině, většina dárců zaměřila pozornost tam. A jen tak pro zajímavost, prý je dost podporovala farnost Ořečov u Brna, ale od jisté doby pramen vyschl a zaměřují se pouze na Tanzánii. 😊😊

o. Michal

* * *

Farní ples 21. 1. 2023 - pokračujeme!

Za tým organizátorů mohu radostně prohlásit, že po třech letech se opět bude konat náš oblíbený Farní ples. Rozhodnutí, zda jej pořádat či nikoli, bylo velmi jednoduché, a to nejenom díky podnětům od Vás, ale i při jednání v rámci Farní ekonomické rady. I přes těžkosti, které nás s jeho organizací čekají, se domnívám, že spousta radostných okamžiků a hlavně možnost si tuto akci společně užít, hovoří jasně. Domluva s místní jednotou Sokola byla jednoduchá a jasná, tedy i v tomto ohledu je velký zájem vrátit se k dosavadní spolupráci. Je všeobecně známo, že všechny náklady stoupají, takže i cena

vstupenky bude vyšší, než jsme byli doposud zvyklí. Bližší informace budou včas sděleny v ohláškách, nicméně již nyní si dovoluji velmi požádat o jakoukoli pomoc – s přípravou sokolovny, s tombolou, s tipem na vyplnění programu. Je to naše akce a pro nás, takže bych byl velmi rád, abychom se na její přípravě a prožití podíleli společně. Předprodej lístků oproti předchozím zvykům odstartujeme kolem Vánoc, i tato informace bude včas blíže upřesněna.

Těším se na setkání, věřím, že to zvládneme!

Ondra Vít

Z pastorační rady farnosti

Synoda hýbe světem katolické církve a před nějakou dobou hýbala i mikrosvětlem naší farnosti. Hodně z vás se zapojilo do synodálních skupinek, které často dospěly k zajímavým a podnětným závěrům. A právě nad těmito závěry jsme se sešli 30. září ve farní knihovně. Sice v komorním počtu, ale kvalitu diskuse nad výstupy synodálních formulářů, které jsme si procházeli, to rozhodně nesnížilo.

A jak budeme pokračovat dál? Míč je teď na mé straně. Mým úkolem je tu širokou škálu podnětů rozdělit do tématických

celků, nad kterými bychom se následně s pastorační radou chtěli minimálně zamyslet a v optimálním případě je i zapracovat do života farnosti. Asi už se opakují, ale ukazuje se, že i v naší živé farnosti je stále na čem pracovat, co ladit a vylepšovat. To, k čemu se dobereme, si samozřejmě nenecháme pro sebe a budeme vás o tom průběžně informovat.

Pavel Rejman

* * *

Ze spolča seniorů

Pro naše setkání jsem dostala úkol - přednášku na téma „Radost, zdroje radosti“. Tentokrát to byl pro mne dost tvrdý oříšek. Co říct o radosti? Je to příjemná, hřejivá emoce, je to blahodárný stav mysli, při radosti se hojí lépe rány duše i těla. Ovšem je to také velice osobní emoce. Co udělá radost jednomu, druhého se netkne. A mluvit o vlastních radostech? Jak radost zevšeobecnit? A tak při prosbě o dar Ducha Sv. nápad přišel.

Jsou radosti, které známe všichni, a těmi je poselství Boží, láska k naší nebeské Mamince - radostný růženec. Abychom se dostali k radostným tajemstvím, modleme se Zdrávas s tím prvním: ...kterého jsi z Ducha Svatého počala: Zdrávas Maria...

Ocitáme se na začátku radosti - početí. Tato radostná zvěst je klíčem k novému životu. Na jaře sejeme semínka do země, chovatelé se začínají těšit na mláďátka. Umělci přistupují s radostí k práci, malíři, tesaři, pekaři, hudebníci, spisovatelé... Jen radost, se kterou budou pracovat, dovede dílo ke zdaru. Radujeme se, když začíná den, když oblékáme nové šaty, když se nám povede zadělat těsto na chléb, na koláče. Ano, v prvním tajemství radostného růžence se rýsují začátky něčeho radostného, je to radost očekávání.

Tajemství druhé, ...s kterým jsi Alžbětu navštívila... Zdrávas Maria...

Velmi mladá, určitě hezká, ale také nezkoušená, hlavně ale Bohem navštívená dívka se vydala na dlouhou cestu navštívit příbuznou. A kromě jiných myšlenek, které se k příběhu váží, je tu ten krásný obraz: radost ze setkání, a setkávání. Jakou máme radost, když se vítáme s milými lidmi, když navštívíme děti a vnoučata či oni nás. Tohle naše setkání seniorů - všichni si z něj odnášíme, myslím, dobrý pocit a radost. Jak se radostně pohnulo miminko Jan v Alžbětině bříšku, jak radostně se obě vítaly! A co my? Třebas když nemůžeme na mši sv., vzpomeňme jen na nešťastný covid. Jaká byla radost, když jsme opět mohli k Božímu stolu! Člověk si má vážit i této radosti ze setkávání, z lidí kolem sebe, a nedbat, že někteří za tu radost možná nestojí... možná... kdo ví...

Jsme u radosti třetí: ...kterého jsi v Betlémě porodila... Zdrávas Maria....

Z radostného početí prvního tajemství se dostáváme k radostnému zrození. Ona k radosti se obvykle váže i nějaká emoce neblahá, tak už to v životě chodí. Ta betlémská radost! A s ní i vrásky na Josefově čele - co bude dál? ...Zrození - znamená radosti ve vykvetlé růži, v rajčatech, co vzešla ze semínek, malíř, sochař, krejčí, pekař, tesař - je tu radost z vykonaného díla, zrodila se mláďátka, zrodil se člověk. Většina z nás tu úžasnou radost zažila, z narození dětí, vnoučat, kmotřenců, příbuzných. Rozkvetla mě orchidej, povedl se mně dort, večer jdu na prima koncert, a zítra je neděle! Půjdu na mši svatou, opět se pro mne zrodí Spasitel - mám radost!!

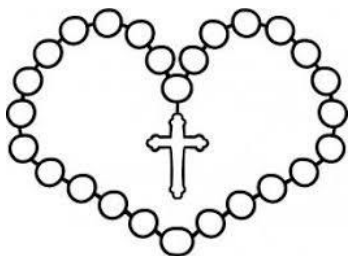
Tajemství čtvrté: ...kterého jsi v chrámě obětovoala ... Zdrávas Maria....

Radost z obětování. Radost ze křtu, kterou také mohou zažívat každou neděli - jen si chtějí připomínat svůj křest, to radostně obětování lidské bytosti Bohu. Vždyť v životě je hodně radosti i z obětování. Radostně obětujeme třeba volný čas pro dítě či někoho milého, radostně obětují peníze na dobrou věc nebo dobrý nákup. Co lidé obětují svoji krev nebo kostní dřev, s radostí zachránit někomu život. Nebojme se slova oběť - může být i radostná!

Tajemství páté: ...kterého jsi v chrámě našla ... Zdravas Maria...

Jaká je to radost, nalézt ztracené dítě, o které jsme se báli! Možná obdrží i nějakou tu herdu do zad, ale radost, ta převládá. A vzpomeňme na Písmo sv.: Radost pastýře z nalezené ovečky, radost ženy při nálezu ztracené mince. Naučit se nacházet i takovou radost. Je jí kolem nás dost. A naučit se umění dělat radost druhým, i sobě. S radostí budeme silnější, odolnější vůči těm protikladům, které radost mohou provázet: proti bolesti, ztrátě, smutku. Náš Pán dovede naše bolesti - tak pomíjivé, změnit v trvalou radost. Vždyť o to se modlíme. A tak to znovu a znovu zkoušejme i my. Tu trvalou radost nedokážeme, ale tu každodenní, lidskou a obyčejnou, tu ano!! Tu opěvuje i slavná Beethovenova Devátá symfonie - Óda na radost. A doba adventní - to je přece věčný zdroj radosti.

Marie Kalová

Farní kavárna trochu jinak

Když začínám psát tenhle článek, je tabulka s termíny provozu farní kavárny utěšeně zaplněná. Nicméně to není tak úplně pravidlem. A protože si myslím, že naše kavárna je fakt skvělá a prospěšná věc, chtěl bych v budoucnu aspoň některá bílá místa v rozpisu zaplnit, i když možná tak trochu jiným způsobem.

Když o některé termíny nebude mít nikdo zájem, tak aspoň v některých z nich otevřu kavárnu já. Jiné než obvykle to bude v tom, že rozhodně nemám v plánu trávit soboty pečením, takže budete muset vzít zavděk třeba esíčky. Kávu, čaj nebo čokoládu vám samozřejmě připravím s největší radostí. Jen si pro ně možná v době největšího návalu budete muset přijít do kuchyňky sami, protože ke stolu vám je prostě přinést nezvládnou.

Ale kromě toho, že jsem přesvědčený o tom, že je lepší kavárnu otevřít v ne úplně tip-ťop podobě, na kterou jsme u nás zvyklí, než ji neotevřít vůbec, mě k tomuhle nápadu přivedla úplně jiná věc. Docela často jsem slyšel věci jako „Když já nedám dohromady dost lidí na to, abychom to zvládli. | Tady je hrozně vysoko nasazená laťka, nechci si uříznout ostudu.

| Já se bojím těch mašinek na přípravu kávy. | Něco bych upekla, ale vzít si na starosti celou kavárnu nechci. | Šla bych třeba jenom umývat nádobí. | Já bych do toho šel, ale jenom po desáté, po těch ranních mších to určitě nedáme.“

A právě vám, kterým se honí hlavou tyhle myšlenky, bych chtěl dát příležitost se zapojit. Takže až v ohláškách uslyšíte, že „do farní kavárny zve Pavel Rejman“, berte to jako pozvání přijít posedět a popovídat si, ale v případě zájmu se taky úplně nezávazně a libovolným způsobem zapojit.

Pavel Rejman

PULS v roce 2022

Kalendářní rok pomalu končí, tak je na místě krátké bilancování. V tomto roce se počet přispívajících ve farnosti Řečkovice zvýšil ze 109 na 110, tj. cca 22,9 % z celkového počtu farníků.

Těmito čísly patříme k velmi aktivním farnostem.

I tak je každý další přispěvatel do fondu na podporu kněžší pastoraci samozřejmě vítán.

A navíc - správce fondu generální vikář brněnského biskupství Mgr. Pavel Kafka nabízí speciální bonus:

1000 Kč pro farnost za nově zapojené přispívající do Fondu PULS k termínu 31.12.2022! Tak kdo ještě váhá, třeba se teď rozhodne?

*Jana Šimonovská, koordinátorka Fondu PULS
za naši farnost*

* * *

Z farní knihovny

P. Stanislav Krátký

K stému výročí narození P. Stanislava Krátkého jsem napsal pár řádků o tom, jak jsem se s ním setkal, a z knihovny jsem vybral knihu *K plnosti*, která je rozhovorem Jana Mazance s tímto dobrým bratrem a biskupem skryté církve.

Vzhledem k tomu, že otec Stanislav Krátký působil tři roky v Řečkovicích, měl zde mnoho přátel, které později navštěvoval. Mezi nimi byli též manželé Vymazalovi s dcerkou Zdenkou, kteří s námi bydleli v domě na Vránové. Vzpomínám si, že když jsem byl malý, tak jsme s tátou a Mirkem na dvorku po odpoledních vyráběli poličky. Jednou mi bylo řečeno, že dnes se nebude bušit kladivý, protože k Vymazalům přijde vzácná návštěva. Teprve nedávno jsem se dozvěděl, že touto návštěvou byl

otec Stanislav Krátký. Tak toto je moje setkání s ním.

Pro jeho neutuchající aktivitu a šíří zájmů jej Jiří Grygar ve své vzpomínce nazval kvantově mechanickým jevem, který, kde se objevil, směřoval k plnosti. Tak totiž znělo i jeho heslo z biskupského erbů: *Verbo et exemplo ad plenitudem* (Slovem i příkladem k plnosti). Katolicita neboli všeobecnost je základem plnosti. K tomu dva příklady z knihy rozhovorů:

Prvním je odpověď na dotaz ohledně křtění dětí nepraktikujících rodičů:

Ale prosím vás, co to je za výraz nepraktikující? To je jako kdybych řekl: „Nepraktikující motorista je ten, co se nabourá častěji než praktikující motorista.“ Máte snad v evangeliu někoho nepraktikujícího?! Tam je jen to, že někdo od Ježíše odešel a jiný zůstal...

Někteří bratři argumentují výrazy „ručitel“ a „záruka“. Že prý není záruka křesťanské výchovy dítěte. Co to má znamenat? Záruku si můžete vzít na pneumatiku nebo na ledničku, ale ne na člověka, to je přece degradace...

Že je život poněkud složitější, než by se na první pohled zdálo, mohl pochopit tazatel Arnošt z následujícího rozhovoru, který se odehrál v šedesátých letech, kdy Stanislav Krátký po návratu z kriminálu pracoval v Pozemních stavbách jako jeřábník: *„Stáňo, člověče, co ty z toho života máš? Ty nepiješ, s holkama nic nemáš, nejsi labužník a nekouříš?“ A já povídám: „Arnošte, ty si nic z toho neodpíráš a stejně jsi pořád naštvaný. Tak co je nakonec lepší: Být jako ty, nebo být jako já?“ Arnošt nejdřív sprostě zaklel a pak povídá: „No jo, asi máš pravdu.“ Aby tento rozhovor mohl odeznít, to už člověk musí získat úctu a vážnost, to nejde říct jen tak. Být plně tam, kde jsem.*

Alexandr Meň Rozbít led – Křesťan ve společnosti

Alexandr Meň se narodil 22. ledna 1935 v rodině patřící k moskevské inteligenci. Jeho matka, Židovka, přijala pravoslaví a v této víře dala i pokřtít svého syna. Alexandr výborně absolvoval střední školu a pokračoval ve studiu na přírodovědeckém institutu, ze kterého však byl pro své náboženské přesvědčení vyloučen. Od mládí toužil stát se knězem, chtěl po vzoru Teiharda de Chardin skloubit vědu s náboženstvím. Po vyloučení se tedy plně orientoval na kněžství. I když byl pod dohledem KGB, nikdy nebyl vězněn a za perestrojky se stává známým tak, že v době oslav milénia křesťanství v Rusku *byl snad jediný představitel pravoslaví v Rusku, který pro své vzdělání, řečnické umění, otevřenost a apoštolskou horlivost dovedl promluvit k širokým vrstvám obyvatel srozumitelně a moderně, kdo dokázal přesvědčivě objasňovat křesťanské učení a reprezentovat svou církev důstojně a otevřeně.*

Alexandr Meň
Rozbít led
Křesťan ve společnosti

Triáda

Samotná kniha je výbořem z jeho knih, článků a rozhovorů. Z těch bych tu část představil:

Asi před dvaceti lety na stránkách Rožně otec Jan Pacner otevřel diskusi na téma předávání víry, do které se dnes zapojuje Alexandr Meň slovy: *O víře mluvíte jako o ose, o základu, a to je hluboce pravdivé. Právě proto ji nelze „předávat“ jako předmět anebo poznatek. Je to vnitřní situace člověka ve vztahu k Bohu... Co se narodí zvnitřku, je cennější než to, co se vnese zvenčí.* Tady bych možná viděl příčinu, proč si Ježíš nepřeje, aby se mluvílo o jeho uzdraveních. Houby je mi platné, že se dovim o uzdravení, já potřebuji být uzdraven.

Dalším tématem Alexandra Meňe byl ekumenismus a varování před nebezpečím kolektivního narcismu, *který je škodlivý, nebezpečný, protože vede společnost k tomu, aby samu sebe idealizovala. To je do značné míry vlastní i našim klerikálním kruhům. Jsou nadšeny samy sebou. Když jsme my věřící oslavovali milénium christianizace Rusí, nebylo vysloveno jediné slovo pokání, jediné slovo o tragédii ruské církve, bylo jen nadšení a sebeopájení.*

Chápu, že každá kultura, každý národ tak či onak miluje své „já“. Dnes to ale vypadá tak, že milujeme sami sebe, ale nemilujeme nic jiného. Dokonce i katolíci v naší zemi se stali nacionalisty... A proč je tu antiekumenismus? Protože ekumenismus vyžaduje od člověka, aby si vážil cizího modelu křesťanství. U nás je však místo toho nenávisť... Došlo ke spojení ruského fašismu s ruským klerikalismem a církevní nostalgií po minulosti. Jistěže je to pro nás věřící hanba, protože společnost čekala, že v nás najde nějakou podporu, a podpory se dostává fašistům. Určitě nejsou takto orientováni všichni, ale jde o

dost velké procento. Nedovedu říct kolik, nestudoval jsem to. Jenže kam se jen člověk hne, ať hovoří s kýmkoli: tenhle je monarchista, druhý antisemita, třetí antiekumenista.

Toto jsou slova z posledního rozhovoru, který byl veden s Alexandrem Meněm. V neděli 9. září 1990 byl zavražděn zezadu ránou sekerou, když byl na cestě do svého farního chrámu na mši svatou. *Byl potrestán jako zrádci ve staré Rusi – zbrani, kterou ruský lid používal proti nepříteli, cizinci, okupantovi.*

Toto však není problém jenom Ruska. Třeba v diskuzním pořadu Dominikánská 8 s názvem *Historická zátěž a smíření* zaznělo, že v Bosně jsou to hlavně místní náboženské komunity, které brání v cestě ke smíření. Všechny, islámská i ty křesťanské.

Honza V.

-----2 x povídka-----

Světlo

Všechny potíže najednou přestaly. Už čtvrtý den jsem se totiž zmítal ve vysokých horečkách, byl zcela vyčerpaný a přesto vytrvale odmítající hospitalizaci. Zcela sám ve svém domě, jen s věrným psím přítelem Hectorem, který mi čas od času přišel olíznout ruku téměř bezvládně visící z lůžka. Jenže jakmile se dostavila úleva, pochopil jsem, že to není jen tak. Začal jsem totiž stoupat. Tedy konec, smrt, došlo mi vzápětí. Smutně jsem z výšky hleděl na své tělo, zbrocené potem, vyzáblé a zsinalé. Stále jsem však stoupal a za chvíli viděl z výšky i svůj dům, pak město a pak už nic. Potom se v dálce ukázalo světlo a stále ho přibývalo. Nakonec vyplňovalo celý prostor přede mnou. Bylo velmi intenzivní a zdálo se až hmatatelné. Bylo stále jasnější a jasnější, takže se už nedalo vydržet. Bylo to jako dívat se při-

mo do slunce. Přesto se zdálo, že se v tom světle cosi hýbe. Když už to vypadalo, že ze samého světla zešílím, ozval se hlas: „Tak Tě tu vítám.“ „To, to jsi Ty, Pane?“, zakoktal jsem. „Čekal jsi snad někoho jiného?“, pravil hlas a zdálo se, že s úsměvem. „To ne, jen jsem si to všechno představoval jinak. Myslel jsem, že Tě konečně uvidím, že to bude velká radost a blaženost, jenže to světlo se nedá vydržet. Co mám dělat?“ „Jestli to světlo nemůžeš snést, otoč se“, řekl onen hlas. S úlevou jsem se otočil a hleděl do tmy za sebou. Jenže i ta tma byla úplně jiná, než jenom obyčejný nedostatek světla. I ona se zdála být hmotou, ve které se cosi hýbalo, spousta pohybu. Postupně mě zaplavoval chlad a to, co se na začátku zdálo být příjemným uvolněním, přecházelo v hrůzu a paniku. „Pane, to je strašné, co je to?“ „Musíš si vybrat, světlo nebo tmu“, pravil hlas smutně. „Já bych rád světlo, ale nejde to vydržet.“ „Vzpomeň si“, řekl hlas, „jak Ti v životě byla často příjemnější tma než moje světlo. Proto je teď nemůžeš snést. Ale musíš si vybrat.“ Takže tohle je očištec, pomyslel jsem si, zvykat si na oslepující jas. Dokážu to? Pomalu jsem se otočil a okamžitě byl opět zaplaven neskutečnou a spalující září. Jenže v tom okamžiku na mě ze tmy něco skočilo. Vykřikl jsem a posadil se na posteli. Horečka byla skutečně pryč a na posteli stál můj pes Hector. Zřejmě jsem křičel ze spaní a to ho přimělo ke skoku na lůžko. Cítil jsem se unavený, ale s vědomím, že to nejhorší mám za sebou. Hladil jsem s úlevou psa a přemýšlel o svém snu. Kolikrát v životě mně byla tma přednější než světlo? Dokážu na skutečném konci svého života snést ten žár, jímž je Bůh? Bože, buď mi-
lostiv mně hříšnému.

o. M.S.

Ať není mi líto

„Ať není mi líto, tak jako teď, ať srdce, můj přítel, vede mě vpřed!“ zpívá Marie tiše Radůzinu melodii. Pomalu se vrací letním večerem z procházky. Na obzoru se v zapadajícím slunci vyjímá kostel sv. Jakuba Většího. Marie se zastavila a prohlíží si průčelí velkoryse opraveného, architektonického skvostu.

Včera Marie zašla se synky do kostela nahlednout. Do přítmi páchnoucího plísni a zatuchlinou zavolala: „Bože, jsi tu?“ Jindra ji napomenul: „Mami, jasně, že tu je a v kostele se nekřičí! Nedělej ostudu!“ Marie se smála, v Jindrových očích se zračilo pobouření.

Na Boha však Marie skutečně pomyslela až teď, při podvečerním pohledu na barokní perlu. Vzpomněla si na něj tedy až ve středu. Přitom kousek od Jakuba bydlí, a to už od soboty! Je tu s rodinou na letní dovolené

Marie ví, že Bůh v tom kostele je, je tam svatostánek a navíc Bůh je přece všude. Marii se však nedaří navázat s ním spojení. Chyba je nesporně na jejím přijímači. Nechce se jí, chce mít klid, hlavně se vyspat a dát se nějak dohromady. Pak by to snad šlo. Vlastně s ním mluvit potřebuje, s Bohem jako, celkem nutně. Ovšem k navázání spojení nic podnikat nehodlá. V tom má Marie jasno. Usebrat se, ztišit se, obrátit se, mít srdce otevřené, hledat, prosit, milovat, sloužit, nastavit druhou tvář, atd. Ne! Nebude se snažit, už nikdy v ničem! Je z veškerého svého snažení tak akorát na dně. Fyzicky i psychicky.

Co je Marii vlastně líto? To sama přesně neví, neumí to popsat, vysvětlit. Marii prostě nesnesitelně hučí v hlavě, v srdci i celém těle. V Marii zuří tornádo. Prašný vír myšlenek, pocitů, křivd, hněvu, zlosti, neklidu, únavy, vyčerpání a dalšího haraburdí. Marii vír vysiluje, bezohledně ji

pustoší a Marie neví, jak ho zastavit. Nezná ani příčinu vzniku tohoto jevu, žádné srozumitelné, obhajitelné a podložené vysvětlení. Marie je zdravá, všestranně zajištěná, všechno vlastně dobře šlape. O to je to horší. A to je jí líto. Je jí smutno. Asi krize středního věku!

„Tohle bych už měla nějak řešit,“ napomenula se Marie a zapálila si cigaretu. „Jsem protivná sobě i okolí, nejradši bych se poslala do …,“ spílá si. „Měla bych se obrátit na odborníka, nějakýho terapeuta, asi,“ uvažuje, teď už nahlas, Marie. „No, to ne!“ zděsila se vzápětí. „Možná snad na terapeutku, zkušenou, chápavou, trpělivou. No, ale to zas celý padá na tom snažení. Někoho najít, hledat termíny sezení, zorganizovat si čas. K tomu ty děcka, prádlo, žrádlo (péče o domácnost, pozn. autora), trocha té kvalifikované profesní činnosti a osobnostní růst, život manželský, atd., atp., všechno řádně a včas. Takže to teda v žádným případě,“ rozčlílila Marie vmžiku samu sebe. Nedopalkem mrštila do příkopu a rázně vykročila loukou nazdařbůh, někam, nikam, jinam.

A co se dělo od soboty do té „osudné“ středy, kdy si Marie vzpomněla? Nic tak zvláštního, obyčejná rodinná dovolená s dětmi. Koupaliko, výlety, borůvky, přehazka na hřišti u hospody, děti už se většinou zabaví samy nebo je kluci (manžel a švagr) vezmou na hřiště hrát fotbal. Uvažila babička, pak švagrová. Knižka, káva, sklenka vína. Je tu krásně, zapomenutý kout světa. Marie nikam a nic nemusí. A to ticho…

„No tak vidíš, od soboty se nesnažíš a svět se točí a dokonce tak nějak mile, pěkně,“ slyší Marie tichý hlas svého přítele, svého srdce. Marie cítí, jak je, navzdory své robustní postavě, křehká, slabá a ve svých možnostech omezená. Celé to snažení, které ji dovedlo až sem, do středu torná-

da, jí najednou připadá k smíchu. „Mesiášský komplex,“ vyslovila Marie diagnózu a hlasitě se rozesmála.

Když se Marie vrátila z procházky, trochu již zklidněna, odvážíla se zalistovat Bibli. „Dost už! Uznějte, že já jsem Bůh,“ přečetla Marie závěr žalmu 46.

„Milý Bože, tady a teď, já tohle uznávám,“ šeptá Marie svou nesmělou modlitbu. „Přijmi, prosím, mé vratké rozhodnutí pokorně naplňovat, den za dnem, žalmistou zaznamenané Tvé zvolání: „Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“ Přijmi, prosím, mé odhodlání, snažit se pokorně, ve smyslu žalmu, svými omezenými možnostmi, ve své křehkosti a slabosti. Pak již mi nebude líto a tolik smutno, v mém srdci bude místo pro lásku a radost a povede mě vpřed, k Tobě.

napsala Klára Dlabáčková

Gustovo okýnko

Život i odcházení je v Božích rukou

Před pár týdny odešel ke svému nebeskému Otci můj bratr a kněz Lubor Dobeš. Dostalo se mi milosti prožít s ním poslední dny jeho životní pouti. Bratr měl jeden z nejhorších lékařských nálezů – několik neoperovatelných nádorů v hlavě. Když odcházel do nemocnice s prvními příznaky, že není něco v pořádku – selhávala mu paměť, orientace, došlo ke zhoršení zraku, nikdo netušil, že mu zbývá 14 dní života. Když jsme bratra ujišťovali o modlitbách za jeho zdraví, řekl, že vše rád obětuje za mír na Ukrajině. Bylo to vlastně jeho celoživotní credo – modlit se, usmiřovat Boha a vše těžké obětovat. Když přicházel kamkoliv na návštěvy, modlitby zakončil několikrát opakovaným zvolá-

ním: „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!“ Také nám připomínal, abychom se neustále zasvěcovali Neposkvrněnému srdci P. Marie. Krátce po své hospitalizaci bratr ztratil schopnost mluvit, ale stále jsme mohli vidět žehnat jeho unavené ruce. I v situaci, kdy nám lékař tvrdil, že bratr nebude reagovat, protože byl tišen kvůli bolesti, stiskl mi ruku, protože jsem se jej optal, zdali se s ním mám ještě modlit. A tak jsem trávil několik posledních bratrových dnů života u jeho lůžka, modlil jsem se, zpíval žalmy, jednou rukou držel jeho ruku a druhou jsem jej hladil. Po každé návštěvě nemocnice jsem se cítil, jako kdybych vyšel z osvěžující koupele.

Pán bratra povolal zpět v měsíci modlitby růžence, v předvečer modlitby za mír.

Těchto pár řádků jsem napsal i proto, že bratr i v našem kostele několikrát a velmi rád sloužil mši svatou.

Augustin

Informace z FER

Milí přátelé,
rok se nám pomalu chýlí ke konci (a ten církevní úplně), je tedy čas, dát vám alespoň krátkou zprávu o tom, čím jsme se od jara ve farnosti a na FER zabývali.

Z pohledu ekonomiky a majetku byla největší akcí demolice staré farní kůlny. Psali

jsme o ní v červnovém čísle Rožně. Nyní se snažíme dotáhnout do konce projekt a stavební povolení na kůlnu novou. Velmi rádi bychom totiž v roce 2023 realizovali alespoň základy a hrubou stavbu kůlny s garážemi na pronájem, dílnou a krytým posezením pro farní akce tak, jak vyplývalo zadání z rozsáhlé ankety před třemi roky. Bohužel nás zdržuje špatná komunikace s panem projektantem, což řešíme. Moc rádi bychom alespoň část prací provedli opět svépomocí. Jednak kvůli nižším nákladům, taktéž kvůli podpoře společenství a sounáležitosti ve farnosti.

Velkou akcí, která se řeší v současnosti, je úprava IT infrastruktury v kostele a na farnosti. Byla provedena revize, oprava a nastavení elektronického zabezpečovacího systému. Nově bude možné zabezpečit zvláště presbytář. Důvodem je otevřený kostel při zvláštních příležitostech mimo mše svaté. Ověřovali jsme rychlost připojení k internetu a v návaznosti na to se připravuje posílení pokrytí signálem Wi-Fi v kostele. Bude rozšířeno pokrytí a vytvořena jedna síť Wi-Fi k propojení kostela a fary. Toto opatření vyřeší problémy, které mají například varhaníci s uváděním čísel písni na obrazovce nad kazatelnou. Pokryje se i oratoř a umožní řadu dalších využití. Ověřujeme i možnost instalování jednoduchého přístupového systému do kostela.

Velkou radost máme z dokončení zázemí farní klubovny a realizace kuchyňky. Tento projekt začal ještě minulý pan farář Jan Kotík, a spousta dobré práce zde odvedla i omladina naší farnosti v době koronavirových uzávěr škol. Vedle zrekonstruované infrastruktury kanalizace fary jsme díky této investici získali velmi dobré zázemí klubovny a farní zahrady. Mohou se zde nyní pohodlně realizovat i větší akce

pro farnost. Kuchyňka je vybavená velkou linkou, profesionálním dřezem, průmyslovou myčkou, velkou ledničkou a skladem. V klubovně je k dispozici i projektor a kvalitní ozvučení. Kromě farních akcí se mohou prostory za úplaty využít i pro soukromé akce. Pro podrobnosti a rezervace se můžete obrátit přímo na pana faráře o. Michala.

Nad kuchyňkou, kde byl dříve skald, se nyní buduje další klubovna pro naše skauty.

V listopadu by měla také proběhnout rekonstrukce přístupu (mostku) do fary z ulice Úprkova. Je již dlouhou dobu v havarijním stavu a opravy jsou nutné kvůli bezpečnosti.

Několik měsíců je zde také prosba varhaníků o opravu povrchu podlahy na kůru. Opravu máme poptanou a urgujeme cenovou nabídku. Snad se podaří zrealizovat ještě letos.

Snažíme se také nenechat zahálet prostředky, které má farnost na účtu. Zřizujeme depozitní účet a poskytli jsme krátkodobé výpůjčky za úrok dvěma farnostem brněnské diecéze.

V souvislosti s dramatickou situací kolem dodávek energií dojde na konci roku k ukončení výhodné smlouvy Biskupství brněnského, pod jehož deštníkem jsme nyní schováni. Intenzivně pracujeme na nových smlouvách a ověřujeme možnosti, jak náklady na energie do budoucna kompenzovat – například instalací fotovoltaické elektrárny na střeše fary.

Začínáme taktéž připravovat rozpočet farnosti pro rok 2023.

O všem vás budeme informovat v dalších číslech Rožně.

Požehnaný adventní čas.

Petr Prokůš za FER

Naším dětem

Milé děti, milí čtenáři,
už vám někdy uschnula a zahynula nějaká rostlina? Třeba nějaká kytky v květináči, kterou jste měli v pokoji? Mně se to stalo už několikrát. Jak je to možné? Já jsem se o ty kytičky asi špatně starala. Taková rostlinka totiž potřebuje dostatek světla (některé zase naopak dostatek stínu), ale zase ne přímé, spalující sluníčko. Dostatek vláhy, ale zase ji nesmíte zalévat moc, aby jí nezačaly hnit kořínky. Čas od času potřebuje třeba nějaké hnojivo, jindy zase přesadit. Potřebuje váš čas a správnou péči, a když to nemá, může se stát, že začne vadnout, schnout, a někdy uhne úplně.

A podobné je to se vztahy mezi lidmi. Pokud máte nějaké dobré přátele, jistě víte, že udržovat přátelství není jen tak. Člověk o takové přátelství musí taky pečovat a věnovat mu čas. Vyhradíme si čas na lidi, které máme rádi, a trávíme ho s nimi. Zažíváme s nimi skvělé a těžší chvíle, nasloucháme jim a také jim svěřujeme své myšlenky. Zajímáme se o ně a podporujeme je ve chvíli, kdy prožívají něco těžkého. Když na kamarády nemáme čas, když mluvíme jen o sobě a druzí nás nezajímají, když se jim ozve jen tehdy, když po nich něco potřebujeme, pak naše kamarádkové (a nejen kamarádkové) vztahy nerostou. Protože když se na péči o přátelství či jiný vztah vykašleme, dopadne jako kytička – může vadnout, schnout nebo zahynout úplně.

Nyní začíná advent, který je předzvěstí blížících se Vánoc. A o Vánocích máme víc volného času, nemusíme do školy, do práce, a najednou trávíme více času s lidmi okolo nás. A to je pak taková zkouška našich vztahů. Pokud jsme o vztahy celý rok pečovali, Vánoce si radostně užijeme ve společnosti blízkých. Pokud jsme na péči o vztahy tak trochu zapomínali, může se stát, že jsme o Vánocích osamělí nebo že se se všemi akorát hádáme, protože nejsme zvyklí s nimi trávit tolik času. Naštěstí máme ještě několik týdnů právě na to, abychom se zamysleli, jaké vztahy s lidmi okolo sebe pěstujeme. Jestli jim věnujeme potřebnou péči, nebo jestli je necháváme vadnout. Občas stačí začít maličkostmi – odložit mobil, když jsme ve společnosti druhých, nebo třeba myslet upřímně otázku „Čau, jak se máš?“ a opravdu si poslechnout odpověď.

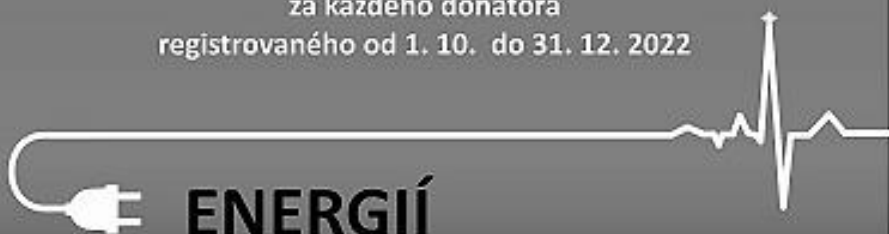
Přeji Vám všem, aby se Vám dařilo budovat a pěstovat pěkné vztahy s lidmi okolo Vás. Abyste prožili klidný a pozeňnaný advent.

Terka

PULS pomůže farnosti částkou 1000 Kč

za každého donátora
registrovaného od 1. 10. do 31. 12. 2022

ENERGIÍ

FARNOSTI JSTE VY!

VELKÁ RODINA MALÝCH DÁRCŮ

Podpořte svou farnost

DONÁTOR.CZ®

Petrov 5, 601 43 Brno • +420 533 033 344 • puls@diocese.cz • www.donator.cz

 YouTube

 Sledujte nás
na Facebooku

Pořad bohoslužeb do Vánoc

27.11.	Ne	1. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za zemřelého manžela Jana, rodiče a prarodiče z obou stran a živou rodinu
28.11.	Po		18:00	za ministranty naší farnosti
29.11.	Út		6:30	za varhaníky naší farnosti
30.11.	St		18:00	na úmysl dárce
1.12.	Čt		6:30	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
2.12.	Pá		18:00	za Helenu Hajdukovou, jejího manžela a celou živou a † rodinu za nemocné
3.12.	So		6:30	na úmysl dárce
4.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého Jana Pleského a sourozence
			10:00	za zemřelou a živou rodinu Uhlířovu a Polákovu z Lysic
5.12.	Po		18:00	za zemřelou Marii Jelínkovou a živou rodinu
6.12.	Út	sv. Mikuláš	6:30	za Miroslava a Boženu Volfovou, jejich rodiče a živou rodinu
7.12.	St		18:00	za zemřelé rodiče Vofířkovy, zemř. tatínka Jana a živou rodinu
8.12.	Čt	slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	6:30	za živou a zemřelou rodinu Šumberovu, Matalovu a Kubíkovu za dar zdraví a dary Ducha Svatého pro otce Pavla
9.12.	Pá		18:00	za zemřelého Jirího Pavelku a živou rodinu
10.12.	So		6:30	za zemřelého Josefa Kazdu, Antonína Tomáška a živou rodinu
11.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela Jaroslava, rodiče Daškovy a Hobzovy, Annu, Štěpánku a Karla Harákovy a živou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za dar zdraví a za zdravotníky
12.12.	Po		18:00	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro bratra
13.12.	Út		6:30	za zemřelou Marii Lengálovou a živou rodinu
14.12.	St		18:00	za zemřelé Jirího a Vladislavu Petřikovy a jejich rodiče
15.12.	Čt		6:30	za seniory naší farnosti
16.12.	Pá	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	za zemřelou Alžbětu Siegelovou a rodinu Siegelovu za skauty
17.12.	So		6:30	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého pro celou rodinu
18.12.	Ne	4. neděle adventní	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého manžela, bratra, rodiče a živou rodinu
			10:00	za zemřelé rodiče z obou stran, P. Ivana Pešu a živou rodinu Trnkovu a Černých
19.12.	Po		18:00	za zemřelého Jirího Poláčka a za živou a zemřelou rodinu
20.12.	Út		6:30	za zemřelou Emílii Suchou (101 let od narození) a za živou a zemřelou rodinu Suchou a Havlíčkovou
21.12.	St		18:00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
22.12.	Čt		6:30	za nenarozené děti, jejich rodiče, a aby touha po dítěti neospravedlňovala jeho produkci
23.12.	Pá		18:00	za zemřelou Vojtěšku Tomáškovou a živou a zemřelou rodinu Tomáškovu a Přerovskou za zemřelé
24.12.	So	Štědrý den Vigilie Narození Páně	16:00	za děti naší farnosti
			23:00	na poděkování za dar života a za uzdravení z nemoci
25.12.	Ne	slavnost Narození Páně Boží hod vánoční	7:15	za Boženu Chlupovou a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za zemřelou rodinu Majeovou a Judovu a za duše v očistci
			10:00	za farní společenství
26.12.	Po	sv. Štěpán	7:15	za manžela, bratra, oboje rodiče a živou rodinu
			8:30	za nemocného bratra
			10:00	za zemřelé rodiče, prarodiče, bratra, manžela a syna

Srdečný dík za všechny příspěvky, přejeme Vám požehnané prožití adventního období!